

KIRKEBLAD

FOR

DAVIK

Nr. 51

Utkommer hver
måned

Desember 1934

Utgiver og redaktør:
Sogneprest Slaattelid
Davik

5. årg.

Bønn før Jul.

Herre, vår Gud og Fader, du har gitt oss din Sønn, forat han skal være vårt lys og vårt liv. Nu skal vi gjøre oss ferdige til å feire minnet om Hans hellige fødsel. O la oss i barnlig tro gå veien til Betlehem, så vi der kan finne vår frelser. Gi oss dertil et ydmykt, bøtferdigt, troende sinn. Lær oss og opplys våre hjerter, så vi ser vår egen fattigdom og din rikdom, vår synd og din nåde. Din fødsel er vår gjentfødsel. Vi kommer til din krybbe og tenker på ditt kors. Kom til oss, herre Jesus. Immanuel, vær med oss. Amen

Hans herlighet.

I begynnelsen var ordet og ordet var hos Gud og ordet var Gud. Og ordet blev kjød og bodde iblandt oss.
Johs. 1, 1. 14.

Han som fra sin dypeste fornedrelses stund, da han bunden, pint og dødsdømt stod for menneskers dom, så op til kongesættet ved Guds høire hånd, hvorfra han skulde styre og dømme verden, — denne samme Jesus som svøptes i Betlehem og tok de små i fang i Galilæa, — han var fra begynnelsen av, før rum og tid og alt som lever og røres. Det hjerte som slo i kjærlighet mot alt levende, og mest mot menneskebarnene, hvis kar han delte, — det hadde levet og banket i kjærlighet fra evighet av, elskende Gud, elsket av Gud. — Ved ham blev alt det skapte til, de fjerneste stjernetaker, de ufattelige, alt gjennomtrengende naturkrefter, all livets mylder, elektrisiteten i våre kraftledninger, spireevnen i vart korn, og det lille utrettelige spørsmålstegn som vi kaller menneskesjelen. Og alt dette skapte elsker han med skaperens egen kjærlighet, men mest den lille urolige menneskesjel, skapt i hans billede. Til den eviges barn var den tenkt, men holdt på å forgå i syndelivet. Derfor blev han sine

brødre lik i alle ting, forat han kunde bli en miskunnelig og trofast mellommann mellom Gud og oss.

Og de så hans herlighet; som et stjerneskudd gjennom natten var de få år han vandret blandt menneskene, og de kan aldri glemmes, inntil den evige morgen bryter frem og hele skapningen skal overskinnes av Guds sønns herlighet, den han da vil dele med sine brødre.

*Ei munn det mæle kan paa jord,
der finnes ei så fagre ord,
så søtt der intet tenkes kan
som Jesus, den Guds sønn og mann. Amen.*

Efter Johannes Johnson.

Julehymne.

Vårherre han hvilte i krybben så trang
skjønt himmeriks kår var hans eie.
Og hyrdene knelte og englene sang,
og vismenn omringet hans leie.
Det vilde Vårherre oss unne.

Og ennu han kommer til fattig og rik,
det svakeste sukk han fornemmer.
Han hører i kjærlighet ravnens skrik,
og ingen av sine han glemmer.
Det vilde Vårherre oss unne.

Vår Frelser han tok vare synden på sig,
utsletter så mildelig broden.
Han fører oss alle på himmelens vei
og løser vår sjel ifra døden.
Det vilde Vårherre oss unne.

Og derfor så synger vi alle hans pris
og holder vår høitid med glede.
En gang skal vi samles i Guds paradisk
og frem for hans trone fa trede.
Det vilde Vårherre oss unne.

Edin Holme.

Fra Claus Frimanns salmer.**Jul.**

(Mel.: Vær nu glad og vel tilmode).

Englesang med himmelstemme
da vår salighet blev fødd.
Skulde vi vår sang da glemme,
vi som ser ham i vårt kjød?
Nei, vår fest er evig stor,
vi vil sjunge, kor mot kor,
og gjentage tusen gange
være glade frydesange.

Vi din ære vil utbrede,
du som ned til fallne kom.
Av din lov og av vår glede
fylles skal din helligdom.
Vi om dig vil rope ut:
Se vår broder, se vår Gud!
Du, du oppgang av det høie,
glede skal vår troes øie.

Evig lov og evig ære
være dig, Immanuel!
Evig dig skal ofret være
dette hjerte, denne sjel.
Og når jeg dig hist skal se,
da blandt himmelsangerne
skal og jeg med himmeltoner
prise dig, du min forsoner.

Noregs ungdom for Kristus.

Noregs ungdom for Kristus! Det er det målet som den kristelege ungdomsrørsla har sett seg. Eit mindre mål duger ikkje. Ungdomen i vår tid har misst trua på alle luftige ideal-slott. Idag spør alle etter det faste urikkande standpunkt. Difor har og so mange i våre dagar funne seg attende til den oppstadne.

Her er so mange foreldre som spør: Kva skal det verta av borna våre når dei sluttar i folkeskulen og i sundagsskulen? Skal vi verkeleg overlata dei til danseflokkar og dårlege kameratar? Slik går det iallfall mange stader, der ingen tek seg av dei.

Nettup her vil det kristeleg ungdomsarbeid prøva å rekkja ei hand. Det er vårt ynskje å samla ungdomen til møte, gjerne med allsidigt program, og vekkja interessa for alt som godt er. Forutan hovudoppgåva: å vinna dei for Kristus, vil vi ogso prøva å hjelpa ungdomen til »ei harmonisk utvikling av ånd, sjel og lekam«. Alt dette høyrer med til eit rikt menneskeliv. Alle evnor og krefter skal takast i bruk. I eit kristelegt ungdomslag vil det seia, at vi tek med alt det som vidar ut synsringen vår og hjel-

per oss til eit rikare menneskeliv. Det er utvikling i slikt som å halda eit foredrag, styra lagsavisa, taka del i ein diskusjon o. s. v. Det er godt for ein ungdom å fylla fristundene med slikt som gjev åndeleg vokster, kva det no er.

Men midt i alt dette må målet haldast fram: »Vel idag kven de vil tena!« — Den raude tråden i alt kristelegt ungdomsarbeid er å stilla den unge ansikt til ansikt med Kristus, so han lyt seia: Honom vil eg tilhøyra. — Difor opnar vi dørene for alle og seier til alle: Kom og sjå! Um du er Guds rike nær eller ikkje, kom og sjå!

Eg veit godt, at det er lettare å skriva um ungdomsarbeidet enn å praktisera det; men friskt mod alle de her i prestegjeldet som er med. Ein når ikkje idealet med å drage det ned. Her er ei oppgåve som ventar på alle vedkjennande kristne. Lat oss ikkje tru vi er duglause til å ta fatt, men lat oss heller prøva å vera unge i hugen og brennande i kjærleiken. Dette arbeid høyrer med til det stillfarande arbeid for Guds rike. Der er mang ein som har stått på sin einslege plass i årevis utan å sjå noko resultat, men so viste fruktene seg.

Der er mange greiner i dette arbeidet. Her er »Yngres avdeling« for ungdom i overgangsalderen. Her er ungdomsbåten »Brand III«. Her er soldatheimane på mange ekserserplassar o. s. v. Forutan dei vanlege lag.

Alt dette er arbeidsreidskap. Vi veit at Gud er med, og då har vi frimod til å halda fram, idet vi rekkjer broderhand til dei som arbeider i andre kristelege arbeidsgreiner. Lat oss framum alt ikkje stå ledige på torget!

Her i Davik er kristelege ungdomslag i Endal, Nordstrand og Leirgulen. Eg helsar dykk alle hjarteleg med 1. Kor. 15, 58.

Knut Øygard.

†

Våre døde.

15. okt.: Dagfinn Isane, son til Karl D. Isane, Bryggja; f. 1931; drukning.
24. okt.: Valdemar Gjertsson Bakke, e., notreidar; f. 1849 på Klubben; kreft.
24. okt.: Hille Johanne Andreasdr. Daviknes, karrenkje; f. 1853 i Bru; alderdom.

28. okt.: Johan Olsson Gilleshammer, ug. gardsarbeidar; f. 1907; brysthinnebetendelse.
 1. nov.: Paul Andersson Dombestein, g. gbr.; f. 1870 på Otteren; magesjukdom.
 6. nov.: Valborg Bakke, dotter til agent R. Bakke, Bryggja; f. 1934; lungebrand.

Kven er den mann som lever og ikkje ser døden? Salme 89, 49.

Notisar.

Basarar: Hammen 3. pinsedag til sjømannsmisjonen 127 kr. — Davik 1. nov. til heidningmisjonen og indremisjonen kr. 174.95.

Til sjukerøktlaget kom inn: For maiblomar: Almanning 5 kr., Oldeide 3, Reksnes 5, Leirgulen 3, Aalfot 16.30, Bryggja 10, Kjølisdal 10. Medlemspengar: Leirgulen 2, Aalfot 14, Bryggja 22, Kjølisdal 6, Elde 4. Kronerullingi 32. Gåve frå lensmann Lem og frue sitt dødsbo 100 kr., lagt til Rolf Lems legat.

Pastor Knut Øygard som har eit stykke i bladet, reiser for dei kristelege ungdomsforeiningane og vitja Davik prestegjeld i oktober—november.

Ektevigde: 16. okt. i Birkeland (Fana) Nils Harald Rikardsen U.S.A. og Ida Johansdtr. Husevag. — 5. okt. i Davik Ingvald Olsson Leite og Bergit Olsdtr. Hatlegjerde. — 29. okt. i Davik Hjalmar Gabrielsson Brobakke og Karoline Rasmusdtr. Tytingvag. — 14. nov. i Davik Ole Vilhelmsson Gangsøy og Dina Danielsdtr. Vemmelsvik. — 21. nov. Martin Larsson Gillesdal og Pauline Karlsdtr. Nord, Eid.

Til kyrkjeorgel i Davik er kome inn: Frå Jørgen M. Domsten 8 kr. (tidlegare 12 kr.). Bernt K. Domsten 5 kr. (tidlegare 20 kr.).

For 100 år sidan. Døde: 3. des. Kari Jetmundsdtr. yttre Nore, 60 år. Marthe Stephendsdtr. Olsbøen, 83 år. 5. des. Daarthe Olsdtr. Huumborstad, 80 år. 8. des. Jacob Jensen Ekornbakke, 65 år. 22. des. Ole Larsen Gildal, 67 år. 21. des. Anne Jensdtr. Berstad, gårdmannskone, 68 år. 26. des. Anders Iversen Levdal, gårdmann, 84 år. 16. des. Brithé Olsdtr. Rugsund, gårdmannskone, 39 år.

Gudstenester:

3. sund. i advent, 16. des.: Totland.
 4. sund. i advent, 23. des.: Rugsund.
 1. joledag, 25. des.: Davik.
 2. joledag, 26. des.: Rugsund.
 Sund. etter jol, 30 des.: Aalfot.
 Nyårsdag, 1. jan.: Totland.
 Kristi openb. sund., 6. jan.: Davik.
 1. sund. etter Kr. openb., 13. jan.: Rugsund.

Kvittering for kontingent. Dombestein: Andreas Indrebø 3 kr.; Bernt Domsten 5; Ivar Hungen 2.50. — Davik: A. Bentsen, Andreas A. Indredavik 2; Marta Isene 2.50; Knut P. Indre-

davik 3. — Gangsøy: Ole Svoren 2.50; Isak Gangsøy 2. — Leirgulen: Rasmine Blålid 3; Torina Blålid 2. — Nordstrand: Lærer Brunsvik 3. — Rimstad: I. Kassen 2. — Utanbygds: Rakel Elvebakke, (Maløy), Jenny Brun (Titran) 2; lærarinne Marta Rimstad (Aardal) 2.50.

Hjarteleg takk til alle.

Vær med og protester!

Det norske folk har i 900 år villet være et kristent folk. Derfor har landets love i det store og hele rettet sig efter kristendommens moralske bud. I vår tid er der mektige antikristelige krefter som arbejder for å forandre dette. De vil bryte med kristentroen og dens moral. Det er hedenskapet som atter reiser hodet åpenlyst og frekt og går til angrep. Det mest iønefallende angrep som hittil er rettet mot kristendommens sedelige lov, er de forslag som nu skal frem for stortinget om *fosterdrap* eller »abortus provocatus« som de kaller det med et fint navn. Siden Europa blev kristnet, har det alltid vært regnet for en synd og en forbrytelse å drepe barnet i mors liv. I lovene var det satt streng straff for fosterfordrivelse, og slik er det emu i den lov som gjelder her i landet. Nu har en flokk jurister og læger foreslått, at det skal være tillatt og straff-fritt å øve fosterdrap, når bare en doktor gjør det. En gift kvinne som ikke bryr sig om å ha flere barn, kan bare gå til en spesialist og få fosteret drept. En ugift kvinne som har forsyndet sig og er med barn, kan bare la det drepe før det er kommet til verden. Hvis man har liten råd, kan drapet skje på offentlig bekostning.

Man står egentlig til å begynne med mål-løs av forbauselse overfor et slikt forslag. Så langt er man altså kommet her i landet, at fremragende folk av overklassen i byene kan fremsette et sådant forslag og at der er stor fare for at stortinget kan vedta det. For å spare moren og faren for ubehageligheter skal staten gi dem lov til simpelthen å slå det nyfødte barn ihjel, i stedet for å tvinge dem til å gjøre sin plikt imot det! Det er så meningsløst at det vilde være komisk, hvis det ikke var så tragisk. Hvad vil ikke en slik lov bety for folkets sedelige liv i det lange løp. Den vil virke kraftig

med på dets fysiske og moralske ødeleggelse og undergang.

Hele den kristelige opinion har reist sig mot dette avskyelige forslag. Biskopen har sendt ut en alvorlig protest. Og det frivillige kirkelige landsmøte vedtok 24. oktober følgende opprop:

Til det norske folk!

Vi oppfordrer alle norske kvinner og menn til å reise sig til vern om grunnlaget for rettsordenen i alle kristne land:

Livets hellighet.

En folkereising er nødvendig fordi der er sterke krefter i ferd med å undergrave dette grunnlag.

Som bekjent har vår straffelov en bestemmelse, § 245, som har til hensikt å verne om menneskeliv også på dets mest vergeløse stadium, og beskytte moderskapet mot alle som efterstreber barnet i mors liv.

Nu er der imidlertid fremsatt forslag for regjering og storting om å gi enhver kvinne praktisk talt ubegrenset rett til fosterdrap, statsbeskyttet fosterdrap på offentlige sykehus og på offentlig bekostning eller hos privat praktiserende læge.

Vi opprøres over et slikt menneskenedverdiggende forslag og protesterer imot det:

1. Fordi fosterdrap strider mot kristen moral og menneskelig ansvarlighet. Det er et menneskeliv med alle dets muligheter som blir drept.
2. Fordi kvinnene da ikke lenger kan ha trygghet for sitt moderskap. I denne tilstand er hun avhengig av mannen og — ubeskyttet av loven — utsettes hun for vold og trusler om fosterdrap, både innenfor og utenfor ekteskap.
3. Fordi abortfrihet sterkt vil øke antallet av lett-sindige forbindelser og fosterdrap. Det er den brede vei til ungdommens ødeleggelse og kvinnes nedverdiggelse.
4. Fordi det vil nedbryte kvinnenes legemlige og sjelelige sundhet ved operasjoner som i sig selv alltid innebærer risiko for liv og helse, og kan medføre langvarige eftersykdommer. Dette er medisinske sakkyndiges erklæring.
5. Fordi det ennu mer vil senke fødselstallet og undergrave folkets fremgang. Det er et attentat på det norske folks fremtid mer drepene enn krig. Fødselsprocenten er allerede nu blandt de aller laveste i verden.

Man anfører, at den nuværende lov ikke er effektiv. Det er en eiendommelig rettsopfatning å opgi kampen mot et samfundsonde ved å erklære handlingen straff-fri. Overfor dette krever vi en skjerpet rettspleie. Med lov skal land bygges.

Forkjemperne for rett til fosterdrap henviser til familiens økonomiske nød og personlige og so-

ciala vanskeligheter. Her vil vi svare med dr. Louise Isachsens ord:

»Social nød påvirker vi med sociale foranstaltninger (barnetrygd, mødre hjem, edruelighetsnevnder o.s.v.) og ikke ved å forgripe oss på livet selv, og de personlige ulykker må vi møte med personlig hjelp og ikke ved medisinske inngrep som ophever ansvarfølelsen og forråder slekten.«

Vi slutter oss til ønsket om at de nuværende lovbestemmelser må revideres i alt vesentlig på grunnlag av dr. Louise Isachsens forslag som danner et vern om folkets livsverdier på dette område.

Kirkemøtet henstiller til det norske kirke- og kristenfolk å slutte op om dette opprop og til hver i sin krets å arbeide for de synsmater som dette hevder.

*

Dette opprop er nu sendt til alle landets menighetsråd med oppfordring å samle underskrifter på en kjempeprotest til stortinget. I virkeligheten er det jo bare små høirøstede klikker som arbeider for fosterdrap. I de store brede lag av folket vil man ennu holde fast på kristelig sed og skikk. Derfor gjelder det nu om at *folket selv* sier sin mening til stortinget, ved å støtte protesten fra kirkemøtet. En lang rekke kjente menn og kvinner har allerede sluttet sig til den, deriblandt vår biskop.

Jeg går sikkert ut fra at alle menighetsrådene her i Davik tar sig av denne sak med iver og grundighet. Hvert eneste hjem i hele prestegjeldet må bli besøkt av dem som går med listene. Hver eneste mann og kvinne over 18 år må bli personlig oppfordret til å være med.

Og jeg vil hermed be alle menighetslemmer over 18 år å skrive under denne protest. Ingen må stå tilbake. Alle må være med. Det gjelder vårt folks fremtid og vår dyreste kristne fedrearv. Dersom alle her i landet som holder på kristendommen gjør sin plikt denne gang, så skulde det være rart om ikke dette avskyelige og ugudelige forslag skulde bli slått ned.

Altså: Når utsendingene fra menighetsrådene kommer til eder: Vær med, skriv under, hver eneste mann og kvinne i prestegjeldet!

R. S.